

Marek Rusakiewicz

Instytut Socjologii

Praca doktorska pt: Trajektorie biograficzne opozycjonistów lat 80. Przykład opozycji gorzowskiej.

Opozycjoniści lat 80. stworzyli swój własny, specyficzny świat społeczny. Ich podstawowym działaniem był opór wobec władzy manifestowany w różnych formach aktywności. Łączyły ich wspólne cele – wolność i demokracja. Wytworzyli własne zwyczaje, zasady i normy, a także własny język. W działalność opozycyjną włączały się kolejne pokolenia młodych ludzi, którzy internalizowali wartości i świat społeczny opozycji. Dwa z nich: pokolenie stanu wojennego i pokolenie Pomarańczowej Alternatywy stały się przedmiotem analizy podjętej w tej pracy. Te najmłodsze pokolenia opozycjonistów obejmują tych, którzy po 1989 r. wchodzili w dorosłe życie, podejmowali pierwsze formy aktywności zawodowej i zakładali rodziny. Ich biografie są ukazane na tle zachodzących w Polsce przemian. Podstawowy materiał badawczy stanowią autobiograficzne wywiady narracyjne z opozycjonistami z Gorzowa Wlkp. W pracy, wykorzystując metodologię teorii ugruntowanej B. Glasera i A. L. Straussa, dokonałem typologii biografii opozycjonistów.

Opozycja lat 80. miała istotny wpływ na proces transformacji, rozpoczęty rozmowami przy Okrągłym Stole. Nie wszyscy jednak opozycjoniści okazali się beneficjentami tych przemian. Transformacja unieważniła świat społeczny opozycjonistów i stał się on zbędny, a doświadczenie z działalności opozycyjnej - mało przydatne w nowej rzeczywistości.